

Viktor Rydberg

Skogsrådet

Göteborgs Handels-tidnings aktie-bolag. Göteborg. 1877.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/RydbergV/titlar/Skogsrådet/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb10255185-faksimil>

SKOGSRÅET.

H. Rydberg

Han Björn var en stark och fager sven
Med breda, väldiga skuldror
Och smärtare midja än andre män —
Slikt retar de snöda huldror.
Till gille gick han en höstlig qväll,
Då månen sken öfver gran och häll,
Och vinden drog
Med hi och ho
Öfver myr och skog,
Genom hult och mo;
Då var honom trollskt i hågen,
Han ser åt skogen och har ej ro,
Han skådar åt himlabågen,
Men träna de vinka och nicka,
Och stjernorna blinka och blicka:
Gå in, gå in, gå in i hvinande furumo!

Han går, han lyder det mörka bud,
Han gör det villig och tvungen;
Men skogens dvergar i kolsvart skrud,
De fara med list i ljungen
Och knyta ett nät af månens sken
Och skuggan från gungande qvist och gren,
Ett dallrande nät
I ris och snår
Bak vandrarens fjät,
Der fram han går,
Och skratta så hest åt fången.
I hidena vakna ulf och lo,
Men Björn han drömmer vid sången,
Som rundt från furorna ljuder
Och hviskar, lockar och bjuder:
Gå djupare, djupare in i villande gåtfull mo!

Nu tystnar så brådt den susande vind,
Och sommardäglig är natten,
Och vällukt ångar från blommig lind
Vid kärnens sofvande vatten.
I skuggan höres ett prasslande ljud!
Der böljar en skär, en molnhvit skrud,
Der vinkar en arm
Så mjuk och rund,
Der häfves en barm,
Der hviskar en mund,
Der sjunka två ögon i dina
Och leka så blå en evig tro,
Att alla minnen försina:
De bjuda dig domna och glömma,
De bjuda dig somna och drömma
I älskogsro i vyssande, söfvande furumo.

Men den, hvars hjerta ett skogsrå stjal,
Får aldrig det mer tillbaka:
Till drömmar i månljus trår hans själ,
Han kan ej älska en maka.
De ögon så blå i nattlig skog
Ha dragit hans håg från harf och plog,
Han kan ej le
Och fröjdas som förr,
Och åren de se
Inom hans dörr,
Men finna ej barn och blomma;
Han vesäll åldras i öde bo,
Kring härden stå sätene tomma,
Och väntar han något af åren,
Så väntar han döden och båren,
Han lyss med oläkeligt ve till suset i furumo.

Viktor Rydberg.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

